

[Aksel Larsen.]

fattelse, at det, der skete i Spanien, var en Slags marxistisk Oprør mod den lovlige Orden, og hvor man ikke alene udmaalede for den konservative Presses Læsere, at lignende Ting vilde ske herhjemme, hvis Folkefertallet ogsaa fik Udtryk i Landstingets Sammensætning, men hvor man gik saa vidt, at man i Tale og paa Tryk bebudede, at hvis Regeringspartierne fik Fler-tal i Landstinget, saa vilde man ikke vige tilbage for at gaa til aabent Oprør her i Landet efter spanske Metoder. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller kigger saa opmærksomt — jeg gør opmærksom paa; at jeg mener, hvad jeg sagde, og at jeg kan dokumentere det. Saadanne Artikler fremkom i den konservative Presse. Saa skal man fra det Hold være varsom med overhovedet at rejse en spansk Debat.

Derpaa til Slut til Spørgsmaalet om frivillige til Spanien: Jeg er ude af Stand til at afgøre, hvorvidt den Fremstilling, Justitsministeren har givet, byggende paa Politiets Oplysninger, er rigtig og udtømmende. Jeg vil sige, at hvis de Tal, Politiet har skaffet oplyst paa Skandinaver, som formenes rejst til Spanien for som frivillige at stille sig til Regeringens Raadighed, er rigtige, ser jeg ikke, at dette foranlediger en Rigsdagsdebat, en Regeringsindgriben eller noget lignende. Det er min absolutte Opfattelse, at det er den danske Arbejder-klasses og det danske Demokratis Pligt ikke alene af Solidaritetsaarsager, men ogsaa i simpelt Selvforsvar mod Fascismen at understøtte det spanske Demokrati med alle til Raadighed staaende Midler, og hvis der findes danske Arbejdere og andre, som mener, at de kan gøre en god Handling ved at stille sig til Raadighed med deres Kræfter og deres Legeme i denne Kamp, ja, saa skal de min Sandten have Lov til at rejse med min og med Kommunisternes Velsignelse. Vi organiserer ingen Hvervning til Spanien, men vi forhindrer min Sandten heller ikke Folk, som selv ønsker at rejse, i at rejse. Vi forbeholder os mindst samme Ret til at give Udtryk for vore Sympatier for Spaniens lovlige Regering og Spaniens Demokrati, som K. U. forbeholder sig til at give Udtryk for deres Sympatier med General Franco og hans sorte Marokkanere.

Dermed kan denne Debat ganske passende afslutte. Den er startet paa et fuldkommen forløjet Grundlag. Det ærede Medlem Hr. Pürschel har i sine to Taler overhovedet ikke anført Skygge af Beviser for, at der er Tale om alt det, den konservative Presse har fortalt af Forfærdeligheder,

og derfor kunde denne Debat i Rigsdagen være undgaaet. Men naar man fra den Side har ønsket den, havde vi heller ikke noget imod det, og det er i hvert Fald rart, at vi derefter kan komme ned paa Jorden og beskæftige os med fornuftige Ting.

Justitsministeren (*Steincke*): Forespørgselen gik jo ud paa, hvilke Oplysninger Justitsministeren var i Stand til at give Folketinget med Hensyn til den omtalte Virksomhed, og da man ikke fra nogen Side har anfægtet de givne Oplysningers Rigtighed eller har udbedt sig andre eller har kritiseret dem, men tværtimod nærmest har været tilfreds, saa har jeg kun ganske faa Bemærkninger at gøre.

Til den ærede Ordfører for Forespørgerne (Pürschel) vil jeg sige, at der kan jo ikke, som han ogsaa selv synes at være klar over, være Tale om Indgriben fra Justitsministeriets Side i Henhold til andre Straffelovsparagraffer end § 128 — § 206 er, hvad han ogsaa selv var klar over, ganske uanvendelig. Med Hensyn til § 128 sagde det ærede Medlem Hr. Pürschel, at der var Grund til at vente, at Socialdemokratiet vilde være ivrigt efter at bruge denne Paragraf, idet Bestemmelsen er blevet skærpet gennem senere Lovrevisioner. Jeg kender ikke noget til Socialdemokratiets Iver eller Ikke-Iver med Hensyn til denne Paragraf, som har spillet en meget ringe Rolle i Diskussionen inden for dette Parti i de 38 Aar, jeg har tilhørt det, men jeg ved i hvert Fald, at jeg som Justitsminister aldrig er ivrig efter at anvende nogen Straffelovsparagraf — Iver i Forbindelse med Straffelov er i det hele taget en Sammensætning, som man helst skal undgaa.

Den ærede Ordfører for Forespørgerne mente — og det er jo det afgørende —, at der i Virkeligheden foreligger en camoufleret Hvervning, og tilføjede, at Retshaandhævelsens Formaal maatte da være at slaa ned paa den Art Camouflage. Ja, Anklage-myndighedens Holdning over for den Art Spørgsmaal er nu først og fremmest Forsigtighed, Forsigtighed med ikke at rejse en Kampagne, som ikke finder Medhold ved Domstolene, og jeg gad nok vide, hvad netop den ærede Ordfører for Forespørgerne vilde sige, hvis man paa det Grundlag, paa hvilket vi staar i Øjeblikket, vilde rejse en Sag mod Det kommunistiske Parti eller en Afdeling af dette for Overtrædelse af Straffelovens § 128, og de saa vilde blive fri-fundet ved Domstolene. Jeg tror ikke, man vilde være særlig tilfreds med dette Resultat. Derfor maa jeg sige til det ærede Med-